

FRANK BARTOS

český právník

Přestěhoval se na nový adresní kancelář do budovy vohelské banky kde dříve byla kancelář advokáta Harringera, a kde krajanech jako obvykle dohládkou poslouží

J. F. SPIRK

JEDNATEL

pozemkový,
pojišťující
a přeplavní.
WILBER, NEB.

Vzpomenete si někdy

na zručného nebo přibuzného ve staré vlasti, který vám své doby vypomohl dobrou radou, skutkem nebo penězí a nalezá se nyní v trudušech poměrech, kdy vám se dobře vede? Jestli ano, nezapomeňte, že zasílky peněz do Čech spolehlivě a levně vám obstará a spravedlivě

JAN F. ŠPIRK

votář a pozemkový jednatel,

WILBER, NEB.

Severovy léky.

Severův

Balsám

pro plíce,

jistý lék proti

kašlu, nastuzení, chraptivosti, zánětu průdušek a plic, chřipce, záskrtu, bolestem v krku a všem chorobám plic.

Cena 25 a 50 centů.

Severův

Olej sv.

Gotharda

vždy uleví bolesti, revmatismus, neuralgii, otoky, vymknutiny, dnu, přemožení a všechny záněty.

Cena 50 centů.

Severův

Krvečistitel

vyléčí všechny krevní a kožní nemoci, krtice, vrásky, nádory, růži, slany tok, zvětšené žlázy a všechny syfilistické nemoci.

CENA \$1.00.

Severův

životní

Balsám

upravuje zažívání, povzbuzuje chuť k jídlu, přemáhá zácpu, bolesti hlavy a všechnu slabost. Hodí se zvláště pro lidi staré a slabé.

Cena 75 centů.

Severův

Silitel

ledvin a jater

přivádí tyto orgány k pravidelné práci, léčí překrvení, krvavé močení, písek, řezavku, zánět ledvin, žloutenku a katarh měchýře.

Cena 75c a \$1.25.

W. F. SEVERA
CEDAR RAPIDS, IOWA.

"Glück auf!"

Dolovnická humoreska. Napsal
J. A. Hejnský.

(Pokračování)

"Myslím to docela pravdy, strýčku," pokračoval Šilka. "Konknou, my máme vyprubřované" místo, kde najdem uhlí a zítra pustíme se již do práce. Vědí, strýčku, já jich mám rád, proto že mě taky jednou počkají a rád bych se jim odměnil. Já, tamhle Zeman a Mára založili jsme dolovnickou společnost a vzali bysme jich do kompanie. Bude jich to sít pouhých pět stovek, které za několik nedel dostanou milionkrát nazpátek."

"Hm, hm, to je všecko hezké, pane Johan, ale já to nevěřím, že by se dalo tolik vydělat a potom kde pak bych já sebral pět stovek."

"Ale já jim povídám, že by se z nich stal boháč a my bysme jim to přáli," lákal Šilka dále.

"Ne, ne, jak jsem byl dnes u správy boží, na takové podniky nedám ani vindry, pane Johan, to bysme marně mluvili. Já už jsem na to starý a jak jsem byl dnes..."

"Nu doafe, když nechteji, tak nechteji, budem tedy kutat sami."

A dlouhý Šilka s ještě delším nosem odcházel od stolu soukeníkova, který se za ním potutelně díval.

"Ty bys mi přišel, ty plavajz-niku, abych vám na vaše bláznění dával peníze — ty —" a starý Černý chopiv sklenici, vysřkl zbytek zvětralého piva a odešel domů.

"Nu tak, jak se pohodil!" táza se Zeman, "špatně, že?"

"I toť se ví, kde pak s takovým mluvit o světě. Já jsem vandroval světem, byl jsem v Grácu a Lajbachu, ale ať mne čert vezme, jestli jsem někde viděl takového lakomce."

"Nu a nebyl dnes zase u správy boží?" tázal se Mára.

"To víš, že byl a pořád jen s jeho správou boží hájí a ostatní jako když mluví do pažeze."

"Nu dobře, půjdem tedy sami," pravil Zeman. "Hej, Tondo — ještě každému jednomu a mně syreček a chleba," zavolal na Maxu, který mezitím sešel nedaleko u stolu s holičem Hejnalem a pohlížeje úkosem na "majitele dolů"

něco mezi sebou šuškali a šibal-sky se směli.

Za tři dny na to bylo celé město vzhůru, neboť nová dolovnická společnost Zeman, Mára a Šilka dostavše povolení od panství otevřeli na Vořísku důl. Šilka chodě po městě, jako páv se nadýmal a přátele své nepozdravoval jinak než "Klik auf!" a to víte, jak něco takového na venkově jest nakaživo. Nejdříve zalíbilo se to nám — pánům klukům a našemu vůdci Matěji Habartovému a záhy celé město proměněno bylo v jediný "Klik auf!". Kdekoli objevil se některý "kutál", hlavně ale Šilka, rvali jsme všude "Klik auf!" že jsme si mohli doby r o rhat a nebudý Šilka častokrát pustil se za námi. Leč než on rozloupal své jedničky, nebylo po nás ani památky — jako když hrom do vrabeň uhořel! Za chvíli ozývalo se však se střechy záložny nebo některé zdi opět na Šilku "Klik auf!" a tento celý zoufalý hledal obyčejně útočiště v pivováře.

Mezi tím v bázi boží pokračováno na Vořísku s kutáním. Někteří lidé, jež o tom něčeho věděli, říkali ovšem, že celá ta věc je hrozná hloupost, že k takovým pokusům musí býti francouzský nějaký nebozez, leč to Šilka od-mítal tím, že v Grácu ani Lajbachu nic takového neviděl a druzí dva to zas neviděli u nás...

A tak to šlo po rumpálu stále nahoru a dolů a podnikatelové několikráte "faráši" již do své sachty, vypočítávajíce v duchu, jako babatství odtud jim kyně, neboť Šilka měl opět několik zázračných snů a panna Maria sepekovská, kde dal na modlení, prý se mu zjevila a k vytrvalosti povzbuzovala...

Šachta na Vořísku byla již asi 60 stop hluboká a uhlí se dosud neobjevovalo. Zatím ale učiněna citelná mezera v kapitálu podnikatelů a neměl-li celý podnik býti rozbit, muselo se uhlí objevit co nejdříve.

A také se objevilo. Jen slyštel! Jednoho pozdního večera vidíme hostinského Tonda Maxu a Hejnala v zahradě po obědu denních hostů v důvěrném hovoru. Na to Maxu zavřev stavejz předu a přeje přes dvůr ke kůlně,